

A Győri Törvényszék a ügyvéd (.....) által képviselt 8.) felperesnek – a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal (9021 Győr, Árpád u. 32.) alperes ellen – környezetvédelmi ügyben, a GY/40/05962-8/2021. iktatószámú határozattal szemben – indított közigazgatási perében, mely perbe alperes pernyertességeinek előmozdítása érdekében a ügyvéd által képviselt GRUBITS Építőipari Kft. (Szh.: 9241 Jánossomorja, Vásár tér 10-18., Törv. képvis.: Stottan Valéria) érdekelt belépett, meghozta a következő

v é g z é s t:

A Győri Törvényszék eljárása felfüggesztése mellett kezdeményezi a Kúria Önkormányzati Tanácsánál Jánossomorja Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi építési szabályzatról szóló 21/2017.(XI.30.) önkormányzati rendelete 6. § (1) bekezdésének a felülvizsgálatát.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

I.

Jánossomorja Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi építési szabályzatról szóló 21/2017. (XI. 30.) önkormányzati rendelete 6. § (1) bekezdése a következő rendelkezést tartalmazta:

Új építmény létesítése esetén, a környezetvédelmi határértékeknek – amennyiben a terület védőtávolsága nem került meghatározásra – a telekhatáron kell teljesülniük.

II. Az ügy tényállása röviden:

Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség a 2010. július 27. napján kelt, 7781-11/2010. iktatószámú határozatával az alperesi érdekeltként perbe lépett Grubits Kft. (a továbbiakban: érdekelt) kérelmére az érdekelt Jánossomorja 1429/11 hrsz. alatti telephelyének zajforrásaira vonatkozó zajkibocsátási határértékeket a Jánossomorja 1427, 1426, 1425, 1424 és 1423 hrsz. alatti lakóépületek védett homlokzata előtt 2 méterre a 6-22 óráig terjedő időszakban 50 dB-ben állapította meg. A határozat szerint a zajkibocsátási határértékeknek az üzemelés során folyamatosan teljesülniük kell.

A 2021. július 29. napján előterjesztett kérelmében az érdekelt a telephelyének zajforrásaira vonatkozó zajkibocsátási határértékek megállapításának módosítását kérte. A módosítási kérelmet az érdekelt telephelyén üzembe helyezett porfestő technológia indokolta. Az érdekelt benyújtotta a zajkibocsátási határértékek megállapításának, valamint a zaj- és rezgés-kibocsátás ellenőrzésének módjáról szóló 93/2007. (XII.18.) KvVM rendelet 3. számú melléklete szerinti bejelentőlapot az üzemi zajforrás hatásterületén bekövetkező zajkibocsátást befolyásoló változásról.

Az új technológia üzembehelyezését követően az érdekelt elvégeztette a telephely tényleges zajkibocsátásának vizsgálatát, mely az Akusztika Mérnöki Iroda Kft. által készített BM017191 munkaszámú jegyzőkönyvben került rögzítésre. Alperes az érdekelt által csatolt jegyzőkönyv tartalma alapján megállapította, hogy a telephely zajkibocsátása – a védendő homlokzatok nyílászárójától 2 méterre mért értékek szerint – megfelel a vonatkozó határértékeknek. Alperesi hatóság megállapította továbbá azt is, hogy a telephely zajkibocsátásának hatásterülete érint védendő ingatlanokat, továbbá ezen ingatlanok helyrajzi számában és címében változás történt. Mindezek alapján a hatóság a 2010. évi, 7781-11/2010. számú zajkibocsátási határértéket megállapító határozat módosításáról döntött a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007.

(X.29.) Kormányrendelet 11. § (5a) bekezdése alapján a keresettel támadott, 2021. szeptember 27. napján kelt, GY/40/05962-8/2021 iktatószámú határozatában (a továbbiakban: határozat). A módosítás kizárólag a kérelmező (érdekelt) székhelyének címére, statisztikai számjelére, a telephely helyrajzi számára és a hatásterülethez tartozó ingatlanok címére terjedt ki.

Felperes, mint a telephellyel szomszédos, azaz a zajforrás hatásterületén található 1423, 1424 és 1426 helyrajzi számú ingatlanok tulajdonosa az alperesi határozattal szemben előterjesztett keresetében a határozat megsemmisítését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

Felperes a keresetlelevelében – egyebek mellett – hivatkozott arra, hogy az érdekelt új épületet épített, ezért az alperesnek figyelemmel kellett volna lennie a Jánossomorja Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi építési szabályzatról szóló 21/2017.(XI.30.) Önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: HÉSZ) 2018. január 1. napjától hatályos 6. §-ára, amely szerint új építmény létesítése esetén, a környezetvédelmi határértékeknek – amennyiben a terület védőtávolság nem került meghatározásra – a telekhatáron kell teljesülniük. /A bíróság ehhez kapcsolódóan rögzíti, hogy az Akusztika Mérnöki Iroda Kft. által készített BM017191 munkaszámú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a zajterhelési értékek a telekhatáron meghaladják a határértékként megállapított 50 dB-t./

Felperes álláspontja szerint a HÉSZ hivatkozott szakasza speciális szabályt határoz meg a környezeti zaj- és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007.(X.29.) Kormányrendelet, illetőleg a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008.(XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet szabályaihoz képest, nyilvánvalóan a lakóövezet ingatlanok védelme érdekében. Mivel a HÉSZ hatálybalépése az eredeti, azaz a 7781-11/2010. számú, a zajterhelési határértéket megállapító határozat meghozatalát követően következett be, ezért felperes álláspontja szerint a zajkibocsátási határértékek megállapítását az új építményben történő új tevékenysége után az érdekeltnek újból meg kellett volna kérnie, azaz a határozat módosításáról nem lehetett volna dönteni, az érdekelt által benyújtott kérelem teljesítését erre figyelemmel elsődlegesen meg kellett volna tagadni, vissza kellett volna utasítani. Az érdekelt a jelen perben támadott határozat alapjául szolgáló kérelmét ugyanis 2021. július 29. napján nyújtotta be, mely a HÉSZ 6. §-a hatálybalépését követően történt.

Felperes a jelen perben kizárólag a HÉSZ 6. § (1) bekezdésére hivatkozott, mivel a perben ez a szabályozás lehet releváns. Ugyanakkor a HÉSZ 6. §-ának (2) bekezdése levegőtisztasági, a (3) bekezdése pedig talajszennyezettséget érintő környezetvédelmi kérdéseket is szabályoz. A rendezési terv elkészítése során sem a kormányhivatal, sem a környezetvédelmi hatóság, sem az állami főépítész nem emelt kifogást a szabályozással kapcsolatban a törvényességi vizsgálat során.

Alperes és alperesi érdekelt álláspontja szerint a zajterhelési határértékeknek a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008.(XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet 5. § (1) bekezdése alapján a védendő homlokzat nyílászárójától 2 méterre kell teljesülniük, mely az Akusztika Mérnöki Iroda Kft. által elvégzett mérés szerint teljesül. Alperes álláspontja szerint a HÉSZ egy helyi építési jogszabály, mely kiegészíti az országos szabályozást. A jelen pert megelőző közigazgatási eljárás pedig egy környezetvédelmi eljárás, melyben építési jogszabályok nem alkalmazandóak, ellenben van egy speciális, a mérésre vonatkozó jogszabály, azaz a 27/2008.(XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet. Ez alapján pedig a védendő homlokzat nyílászárójától 2 méterre kell teljesülniük a zajterhelési határértékeknek.

III.

A környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet 5. §-a szerint

(1) A 2. § (3)-(4) bekezdésben, valamint az 1., a 2. és a 3. mellékletben a zajtól védendő területeken meghatározott zajterhelési határértékeknek

a) az épületek (épületrészek) külső környezeti zajtól védendő azon homlokzata előtt, amelyen legfeljebb 45 dB beltéri zajterhelési határértékű helyiség (4. melléklet), könyvtári olvasóterem, orvosi vizsgáló helyiség nyílászárója van, az egyes épületszintek padlószintjének megfelelő magasságtól számított 1,5 m magasságban a nyílászárótól általában 2 m-re,

aa) ha a nyílászáró és a zajforrás távolsága 6 m-nél kisebb, akkor e távolság zajforrástól számított kétharmad részén, de a nyílászáró előtt legalább 1 m-re,

ab) ha a nyílászáró környezetében 4 m-en belül hangvisszaverő felület van, akkor a nyílászáró és e felület közötti távolság felezőpontjában, de a nyílászárótól legalább 1 m-re,

ac) ha a zajforrás a vizsgált homlokzaton van, akkor a nyílászáró felületén,

b) az üdülőterületeken, az egészségügyi területen a zajtól védendő épületek elhelyezésére szolgáló ingatlanok határán,

c) a temetők teljes területén

kell teljesülniük.

IV.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 144. §-a értelmében, ha a bíróságnak az előtte folyamatban lévő eljárásban önkormányzati rendelet olyan rendelkezését kell alkalmaznia, amelynek más jogszabályba ütközését észleli, a bírósági eljárás felfüggesztése mellett a Kúriánál indítványozza az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárást. A bírósági eljárást felfüggesztő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárásban a bírói indítvány feltétele az, hogy az adott normát a bírónak az előtte folyamatban lévő eljárásban alkalmaznia kell. A bíró indítványozási jogosultságát a közigazgatási szerv által alkalmazott jogszabályok és a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértések köre együttesen jelöli ki (Kúria Köf.5.001/2020/4.).

A felperes kereseti hivatkozása alapján a jelen közigazgatási perben a bíróság által elsődlegesen eldöntendő jogkérdés az, hogy a zajterhelési határérték megállapítása során a HÉSZ 6. § (1) bekezdésében foglalt előírást alkalmazni kell-e. Amennyiben ugyanis igen, abban az esetben a további kérdések vizsgálata szükségtelen, hiszen a megelőző eljárás során az alperesi érdekelt által csatolt jegyzőkönyv szerint az Akusztika Mérnöki Iroda Kft. által mért zajterhelési értékek a telekhatáron a megállapított zajterhelési határérték fölött vannak.

A HÉSZ felperes által hivatkozott 6. §-a az önkormányzati rendelet III. fejezetében, a környezetvédelmi előírások között található. Felperes a jelen perben kizárólag a HÉSZ 6. § (1) bekezdésére hivatkozott, mivel a perben ez a szabályozás lehet releváns. Ugyanakkor a HÉSZ 6. §-ának (2) bekezdése levegőtisztasági, a (3) bekezdése pedig talajszennyezettséget érintő környezetvédelmi kérdéseket is szabályoz. A rendezési terv elkészítése során feltehetőleg sem a kormányhivatal, sem a környezetvédelmi hatóság, sem az állami főépítész nem emelt kifogást a szabályozással kapcsolatban a törvényességi vizsgálat során, mivel az önkormányzati rendelet ezen rendelkezést tartalmazva hatályba lépett.

Kétségtelen, hogy a zajterhelési határérték megállapítása, illetve módosítása a környezetvédelmi hatóság hatáskörébe tartozik, arról környezetvédelmi eljárás keretében hoznak döntést. A perbeli esetben azonban az alperesi érdekelt a zajterhelési határérték módosítására irányuló kérelmét az általa építési engedély alapján létesített, azaz új épületnek minősülő porfestő csarnokhoz kiadandó használatbavételi engedély megadásához, az építésügyi hatóság felhívására nyújtotta be. Az építésügyi hatóság pedig a környezetvédelmi hatóság által kiadott, zajterhelési határértéket

megállapító, illetve módosító határozatokat az eljárása során előkérdésnek tekintette, döntését ezen környezetvédelmi szakkérdés vonatkozásában a környezetvédelmi hatóság döntésére alapította. Erre tekintettel nem jelenthető ki egyértelműen az, hogy a HÉSZ, mint építésügyi jogszabály, egy olyan környezetvédelmi eljárásban, mely egyébként egy használatbavételi engedélyhez szükséges környezethasználati határérték megállapítására irányul, egyáltalán ne lenne alkalmazható.

Amennyiben azonban a bíróságnak a jelen közigazgatási perben a HÉSZ 6. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést alkalmaznia kell(ene), azzal kapcsolatban problémaként merül fel, hogy annak rendelkezése ellentétes a zajterhelési határértékeknek a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008.(XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet 5. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel. Ennek kimondására azonban csak a Kúria Önkormányzati Tanácsa rendelkezik hatáskörrel.

A bíróság az előzőekre figyelemmel a Kp. 144. § alapján a bírósági eljárás felfüggesztése mellett kezdeményezte az HÉSZ hivatkozott, 6. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésének felülvizsgálatát a Kúria Önkormányzati Tanácsánál.

A végzés ellen a Kp. 144. §-a alapján nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2022. november 25.

Dr. Simon Mária sk.
bíró